

Dokument som vägvisare för barnet nummer UH 8772

SUOMI FINLAND

**SOCIALMINISTERIETS
BARNFÖRFLYTTNINGSKOMMITTÉ**

no *U. H. 8772.* **II**

Barnet: *Finnberg, Leila Omer.*

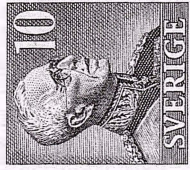
Föräldr.: *Lemmi O. Armas.*

Avreser från *Helsingfors, Paulank. 11*
a. 2.

Reser till *Olof Olsson, Utanmyra*
(Nedan: Adresslappar för bagaget.)
Sollerön, Salarina

Adresslapp – Helsingfors till Sollerön.

Soldaten A. Finnberg fick, till fronten någonstans i sydöstra Finland i slutet av sommaren 1944, ett vykort med bild på Solleröbron samt en glimt av Siljan. Kortet var daterat den 27/7, och S. O. Olsson skrev där, att Finnbergs flicka Leila hade kommit fram till Stunisgården i Utanmyra på Sollerön. Hon hade då varit där i tre dagar, och enligt S. O. Olsson trivdes hon och mådde bra. Hon lekte dagligen med sin lillasyster Lilja samt Juha från Ålpåsgården (den jämnåriga finnpojken fungerade som tolk, eftersom Leila talade endast finska).

Leilas far
Stunis Olsson

Stu.

Armas Timberg

Post. 5. 1356.

Suomi.

Sollerön 27/7-44

Stu. Timberg!
Nu har din Leila varit här hos oss i 3 dagar och hon är så glad och krevlig och hon talar så bra. Hon kan redan några svenska ord. Nästan alla dagar leker hon tillsammans med delja och Yoka. Många hälsningar från Leilas Sverige hem med de:
S. O. Olsson Utanmyra, Sollerön.

27 juli 1944. Vykort från Stunis Olof Olsson, Utanmyra, till Leilas far, som var ute i kriget.

Ett första brev kom till Stunisgården i slutet av augusti år 1944. Där förklarade man, vilka åtgärder som behövdes för att allt skulle gå bra med det finska barnet. Behövdes det hjälp, skulle man ta kontakt med pastor E. Rimmerfors i Falun, som gällde som ombud för kommittén i Dalarna. Det informerades också om att barnet var olycksfallsförsäkrat. Kommittén skulle även ersätta sjukvård om det uppgick till större belopp.

Det korsades brev och kort mellan Sverige och Finland i ungefär ett år. Om den tiden har jag skrivit i Sool-Öen år 1989. Så närmade sig den dag då Stunis-Ull sommaren 1945 fick ta emot ett kort, som meddelade att finnflickan skulle hem i augusti eller senast i september.

Innan hemresan var aktuell, hade Hjälpkommittén för Finlands barn kontaktat Stunisgården med ett par brev. I det ena brevet hade man noggrant framlagt, hur familjen skulle bete sig, då de återsänder sin finnflicka hem. I samma brev tackade Hjälpkommittén familjen för att den hade öppnat sitt hem för barnet.

I brev, som var daterat i juni 1945, meddelade så kommittén, att barnet skulle för repatrieringen (återförandet till hemlandet) vara vid Mora station den 27 september 1945, senast klockan 5.05. Med brevet följde fyra adresslappar. En skulle flickan ha omkring halsen och de tre andra var avsedda för bagaget. På lappen kunde man se mitt namn samt mitt nummer UH 8772 som krigsbarn.

Man fick ta med sig högst tre paket eller resväskor inklusive ett licenspaket. Alltsammans fick väga högst 35 kilo. Dessutom fick man ha med sig någon liten väska med färdkost för en dags resa. Brevet innehöll också en lista över de varor, som man fick packa med som licenspaket. Tullen var väldigt noga med att paketet inte innehöll något extra. Kläderna samt skor som packats med i paketet skulle vara använda. (Tullen kollade noga även de paket, som skickades till Finland senare.)

Inga pengar fick man ge barnen att ta med sig. Ville man hjälpa den finska familjen ekonomiskt så skulle man sköta om saken genom banken. För detta behövde man valutalicens. Vad som kommittén också ansåg viktigt var att barnets vikt och längd skulle skrivas på läkarkortet före avresan. Dessutom skulle barnets ransoneringskort omedelbart efter avresan insändas till kristidsnämnden.

Efter all byråkrati bar det av mot Finland – först med tåg till Stockholm, då man under färden samlade flera krigsbarn ombord, och därefter med passagerarfartyg till Helsingfors, där mamma och pappa mötte oss.

Licenspaketet får innehålla följande:

	Sammanlagt högst:		Sammanlagt högst
Smör, margarin	500 gr.	Kaffesurrogat	500 gr.
Kupongfri ost eller messmör	250 „	Torkade grönsaker eller veg. buljongstärningar	500 „
Kupongfritt kött och fläsk, oransonerade charkuterivaror samt S. S.-konserver	1 kg.	Färska grönsaker	2 kg.
Mjöl, bröd, makaroner, gryn, ej ris ..	2 „	Kupongfritt bakverk	500 gr.
Ärter	500 gr.	Marmelad, sylt	500 „
Socket, konsthonung, karameller ..	1 kg. 500 gr.	Sötningemedel	30 „
Fiskkonserver	1 kg.	Gamla, begagnade kläder	3 kg.
		Gamla, begagnade skor, ej <u>kautschuk</u>	1 par

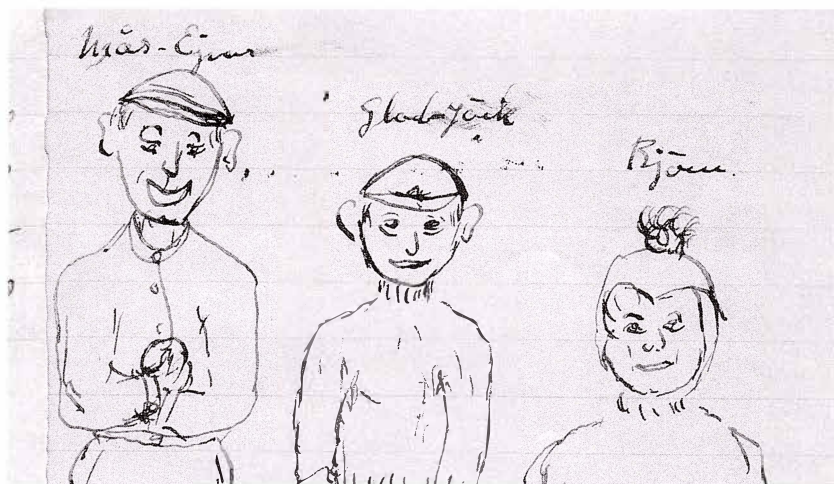
Detta kvantum får icke överskridas. då tullen lägger beslag på det som är för mycket.

Barnet får icke medföra några pengar.

Vad ett licenspaket fick innehålla.

Brevväxlingen tog inte slut. Jag plockar fram ännu ett brev, som Stunis Karl skrev till mig. Han berättade för mig i brevet, att lill-katten hade vuxit och även stora katten mådde bra. Med några rader skrev han också om de andra i Stunisgården. Dessutom hade han ritat bilder på några pojkar, som varit mina lekkamrater under den korta period på lite över ett år som jag hade mitt hem på Sollerön.

Leila Lehtiranta, född Finnberg

Brev från Karl Stunis, där han ritat av några lekkamrater i Utanmyra; Mås Ejnar, Glad Järk och Björn Björkman.